

2012. Hitünk alapjai, Gyermektábor – III. előadás

Tévébemondó: Szép jó reggelt kívánok minden kedves nézőnknek, ma 2012. júl. 13-án, pénteken. Az idő ma is napsütéses, csak néhol várható enyhe zápor, zivatar. Táborozásra alkalmas időjárás várható.

Mai adásunkat egy érdekes műsorral kezdjük, melyben elmélkedünk arról, hogy mi a földi életünk célja, mi vár ránk halálunk után. Elsőként nézzék meg születésünk előtti önmagunkat:

PPS: Két magzat beszélget az anyaméhben

Magzat1: Te hiszel a születés utáni életben? (1. kép)

Magzat2: Természetesen. A születés után valaminek következnie kell. Talán itt is azért vagyunk, hogy felkészüljünk arra, ami azután következik. (2. kép)

Magzat1: Butaság, semmiféle élet nem létezik a születés után. Egyébként is, hogyan nézne ki?

Magzat2: Azt pontosan nem tudom, de biztosan több fény lesz ott, mint itt. ...Talán a saját lábunkon fogunk járni, és majd a szájunkkal eszünk. (3. kép)

Magzat1: Hát ez ostobaság! Méghogy lábon járni!... És szájjal enni! ... Nevetséges, hiszen mi a köldökszínórukkal táplálkozunk. De mondok én neked valamit: a születés utáni életet kizárhatjuk, mert a köldökszínór túlságosan rövid. (4. kép)

Magzat2: De, de, valami biztosan lesz. Csak valószínűleg minden egy kicsit másképpen, mint amihez itt hozzászoktunk.

Magzat1: De hát onnan még soha senki nem tért vissza! A születéssel az élet egyszerűen véget ér. Különben is, az élet nem más, mint örökös zsúfoltság a sötétben. (5. kép)

Magzat2: Pontosán nem tudom, milyen lesz, ha megszületünk, de mindenesetre érzem, hogy nagyon jó lesz és meglátjuk a mamát, és ő majd gondoskodik rólunk. (6. kép)

Magzat1: A mamát? Te hiszel a mamában? És szerinted ő mégis hol van?

Magzat2: Hát..., mindenütt. Körülöttünk! Benne és neki köszönhetően élünk. Nélküle egyáltalán nem lennénk.

Magzat1: Ezt nem hiszem! Én soha, semmiféle mamát nem láttam, tehát nyilvánvaló, hogy nincs is.

Magzat2: No, de néha, mikor csendben vagyunk, halljuk, ahogy énekel, és azt is érezzük, ahogy simogatja körülöttünk a világot. Tudod, én tényleg azt hiszem, hogy az igazi élet még csak ezután vár ránk!

Tévébemondó: Valljuk be sokszor így gondolkodunk születésünk után is a halálunk utáni életéről...még soha nem jött onnan vissza senki, soha nem láttuk Istent, nem is tudjuk elképzelni, hogy ott majd minden más lesz! Pedig az igazi élet csak halálunk után következik be. Most csak felkészülünk rá.

Földi életünknek célja van, mégpedig olyan, ami Istent szolgálja. Nem önnön érdekeinket, hanem a Mennyei Atyát kell minden cselekedetünkkel szolgálni, tanítását hirdetni.

Nézzünk most meg egy kis történetet erről:

Mesélő: Valahol Európában élt egy kislány, aki szívbeteg volt. Gyakran annyira fulladt, hogy ágyban tudott csupán lenni. Iskolába sem járt, játszani, sportolni pedig egyáltalán nem tudott.

Édesanyja ápolta, de egyre csak rosszabbodott az állapota. Szülei ekkor elvitték őt egy híres sebészorvoshoz, hogy meggyógyítsa őt.

(Szereplők: orvos, kislány, szülei közben bejönnek. A kislány egy ágyon fekszik.)

Orvos: Ma délelőtt ki fogom nyitni a szívedet.

Kislány: (közbevág) Ott fogod találni Jézust.

Orvos: (bosszankodva néz a gyerekre) - Fel fogom vágni a szívedet, hogy lássam, mennyi károsodás történt.

Kislány: (mosolyogva) De amikor felnyitod a szívemet, Jézust fogod ott találni....

Orvos: (a szülőkre tekint, akik csendben ülnek) Miután látom, hogy mennyi károsodás történt, vissza fogom varrni a szívedet és a mellkasodat, és eltervezem, mi a következő lépés.

Kislány: Értem, de hidd el, ott fogod találni Jézust a szívemben. A Biblia azt mondja, hogy Ő ott él. Minden zsoltár azt zengi, hogy Ő ott él. Ott fogod találni Őt az én szívemben.

Orvos: (kissé dühösen) Majd megmondom neked, mit fogok találni a szívedben! Sérült izmokat, gyenge vérellátást, és elvékonyodott érfalakat!... Ezután el fogom tervezni, hogy tudlak meggyógyítani.

Kislány: (derűsen) Jézust is ott fogod találni, Ő ott él!

Mesélő: A sebész ekkor már nem bírta, felállt és idegesen elment.

Orvos: Találkozunk a műtőben!

Mesélő: Néhány óra múlva, miután felnyitotta a kislány mellkasát, bement az irodájába és magnószalagra vette a műtétrel kapcsolatos megjegyzéseit, gondolatait.

Orvos: sérült főútőér, sérült tüdőbe vezető erek, elterjedt izomsorvadás, totális visszafejlődés. Nincs remény a szívatültetésre, nincs remény a gyógyításra, kezelésre. Terápia: fájdalomcsillapítók adása és kizárólagos ágyban fekvés. Prognózis: (itt kis szünetet tart), egy éven belüli halál.

(Megállítja a felvételt, de folytatja.)

Orvos: (gyötrelmesen felkiáltva) Miért??? Miért tetted ezt Uram??? Te juttattad őt ide! Te okoztad neki ezt a gyötrelmet és Te kárhoztattad őt korai halálra!! Miért?

Mesélő: És ekkor megszólalt egy hang, a teremtőnk válaszolt:

Atya: Ez a gyermek az Én bárányom, nem terveztem, hogy sokáig a TE nyájadhoz tartozzon, mert ő az én nyájamnak tagja, és az lesz örökké. Itt az én nyájamban nem lesz fájdalom, olyan jólétben lesz része, amit te el sem tudsz képzelni. Szülei egy napon, találkozni fognak vele és ők is megismerik a békességet és az én nyájam gyarapodni fog.

Mesélő: A sebész, forró könnyeket hullajtott, de ingerültsége még ennél is hevesebb volt.

Orvos: Te teremtetted ezt a fiút, Te teremtetted ezt a szívet!!! Meg fog halni hónapokon belül. Miért???

Atya: A fiú az Én bárányom, vissza fog térni az én nyájamhoz, amint elvégezte küldetését. Én nem azért küldtem az én bárányomat a nyájadba, hogy elveszítsem, hanem azért, hogy egy másik elveszett bárányt megmentsen.

Mesélő: Az orvos ekkor megértette, hogy őrá van szó, s már potyogtak a könnyei. Nemsokára bement a kislányhoz. Odaült a kislány ágya szélére. (szülők is ott vannak)

Szülők: Nos doktor úr? Mit látott a műtét során. Mikorra fog meggyógyulni?

Mesélő: Mielőtt az orvos válaszolni tudott volna a kislány felébredt és a fájdalomtól küszködve, suttogva kérdezte:

Kislány: Kinyitottad a szívemet???

Orvos: Igen.

Kislány: Mit találtál?

Orvos: Megtaláltam Jézust!

Kislány: Gondoltam. Majd szeretnék meggyónni. Szeretnék minden bűnömtől megszabadulni, hogy üdvözüljek és találkozhasam Jézussal.

Mesélő: Az orvos nem tudta felfogni, hogy ez a kislány hogyan tud ilyen nyugodtan beszélni a halálról, és honnan van lelkében ez a rettentő sok szeretet mások felé.

Anya: Tudja doktor Úr, mi hiszünk a megváltásban, mert Jézus annyira szeretett minket, hogy életét adta értünk, bűnösökért a kereszten. Ha mi is tudunk nagyon szeretni, akkor meggyőződéselem, hogy találkozunk vele.

Apa: És a kislányunkkal is!

(A szereplők lassan távoznak, csak a kislány marad fekve.)

Mesélő: Az orvos ezen a napon elindult a megtérés útján. Kérte Istent minden nap, hogy küldje el számára is a Szentlelket, hogy egyre inkább Isten gyermeke tudjon lenni, hogy majd Jézus Országának tagjai közt lehessen ő is.

Tévébemondó: Adásunk végéhez közeledik. Kérem a kedves nézőket, szívleljék meg az elhangzottakat, gondolkodjanak el életük céljáról.

Mert az emberi élet egy ünnep, melyet Isten rendez nekünk, és az üdvösség maga az ajándék Istentől.

(zene, tévébemondó kimegy)

